

KÚRIA

Bfv.I.970/2014/11.szám

A Kúria Budapesten, a 2015. év január hó 7. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A kábítószerrel visszaélés büntette és más bűncselekmények miatt folyamatban volt büntetőügyben **a** terhelt által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálv a Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság 5.B.IV.601/2012/19. számú ítéletét és a Fővárosi Törvényszék 31.Bf.IV.6669/2013/14. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, és ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság a 2013. január 11-én kihirdetett 5.B.IV.601/2012/19. számú ítéletével **a** terheltet bűnösnek mondta ki kábítószerrel visszaélés büntetében [1978. évi IV. törvény 282. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont] és közokirat-hamisítás büntetében [1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés b) pont], ezért halmazati büntetésül hat év hat hónap fegyházbüntetésre és hat év Magyarország területéről történő kiutasításra ítélte. A bíróság rendelkezett a beszámításról, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről is.

A kétirányú fellebbezések alapján másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék a 2013. szeptember 12-én jogerőre emelkedett 31.Bf.IV.6669/2013/14. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a terhelttel szemben kiszabott fegyházbüntetés tartamát öt év hat hónapra mérsékelte, a készpénz lefoglalását - a bűnügyi költség biztosítására visszatartás mellett - megszüntette és a terheltnek kiadni rendelte. Egyebekben az

elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen a terhelt nyújtott be felülvizsgálati indítványt, amelyben arra hivatkozott, hogy a másodfokú bíróság törvénysértő módon figyelmen kívül hagyta a Btk. 2. § (2) bekezdésében írtakat. Márpedig esetében az elkövetéskor hatályos törvény alapján legkorábban a szabadságvesztés büntetés négyötöd, míg az új törvényt alkalmazva a kétharmad részének letöltését követően lenne feltételes szabadságra bocsátható. Ezért a másodfokú bíróság határozatának megváltoztatását és a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának kedvezőbb megállapítását indítványozta.

A Legfőbb Ügyészség BF.1310/2014/1-I. számú írásbeli nyilatkozatában a felülvizsgálati indítványt alaposnak ítélte és a terhelt cselekményeinek a 2012. évi C. törvény (Btk.) 178. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő jelentős mennyiségű kábítószer birtoklása büntetnének, és a Btk. 342. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző közokirat-hamisítás büntetnének minősítését és a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját az elbíráláskor hatályos Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontja szerint indítványozta meghatározni, egyebekben a megtámadott határozatok hatályában fenntartását kérte. Álláspontjának alátámasztására hivatkozott a 4/2013. (X.14.) BK véleményben foglaltakra.

A Legfőbb Ügyészség indítványára tett észrevételében csatlakozott a terhelt védője is.

A Kúria a terhelt felülvizsgálati indítványát alaptalannak találta, és nem osztotta a Legfőbb Ügyészségnek a Btk. 2. § alkalmazására vonatkozóan kifejtett álláspontját sem.

A Kúria a megtámadott határozatokat a Be. 423. § (4) bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati indítványban meghatározott ok alapján, valamint az (5) bekezdésre figyelemmel a 416. § (1) bekezdés c) pontjában felsorolt esetleges eljárási szabálysértésekre tekintettel is felülvizsgálta.

Ilyen, a Be. 373. § (1) bekezdésének I. b) és c) pontjában, valamint II-IV. pontjának valamelyikében meghatározott - feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező - eljárási szabálysértést azonban nem észlelt.

A Be. 416. § (1) bekezdés b) pontja szerint felülvizsgálatnak van helye, ha a bűncselekmény törvénysértő minősítése, a büntetőjog más szabályának megsértése miatt törvénysértő büntetést szabtak ki, vagy törvénysértő intézkedést alkalmaztak, illetve a büntetés végrehajtását a törvényben foglalt kizáró ok ellenére függesztették

fel.

A büntetés felülvizsgálatára a büntetőjog más szabályának - így a Btk. 2. § - megsértése miatt is csak akkor kerülhet sor, ha a kiszabott büntetés, illetve annak neme és mértéke a Btk. valamely mérlegelést nem tűrő rendelkezésébe ütközik [BH. 2012.239.].

Függetlenül attól, hogy a Btk. 38. § (1) bekezdése szerint a bíróság az ítéletben megállapítja a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját, a büntetés kiszabása alatt továbbra is a büntetés nemére és mértékére vonatkozó ítéleti rendelkezést kell érteni; a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának és a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának meghatározása továbbra sem része a büntetés kiszabásának.

Ennek a Kúria 4/2013. (X.14.) BK véleménye sem mond ellent. A kollégiumi vélemény szerint a határozott tartamú szabadságvesztés esetében a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének legkorábbi, törvény erejénél fogva kötelező időpontjára vonatkozó rendelkezés a 2012. évi C. törvény (Btk.) 2. § (1)-(2) bekezdése szerinti elbírálás fogalmába tartozik.

Annak eldöntésekor, hogy a két szóba jöhető büntető törvény közül az elkövetőre nézve melyik a kedvezőbb, a feltételes szabadságra bocsátással kapcsolatos törvényi rendelkezéseket is össze kell vetni. Azaz a vélemény sem a büntetés kiszabásának, hanem a cselekmény elbírálásának körébe tartozóként értékelte a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának meghatározását.

A terhelte terhére rótt bűncselekmények minősítése az elkövetéskori 1978. évi IV. törvényhez képest az elbíráláskori 2012. évi C. törvény szerint változott, azonban a büntetési tétel azonos maradt. Nem változott a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának meghatározására, az eggyel enyhébb végrehajtási fokozat megállapítására és a halmazati büntetés kiszabására vonatkozó szabályok sem.

A terhelttel szemben kiszabott büntetés neme és mértéke törvényes; a Legfőbb Ügyészség sem a büntetés nemét és mértékét találta törvénysértőnek.

Miután a Be. 416. § (1) bekezdésének b) pontja szerinti kettős feltétel - az anyagi jogi törvénysértéssel összefüggésben a büntetés törvénysértő volta - nem volt megállapítható, ezért a felülvizsgálati indítványnak, valamint a Legfőbb Ügyészség indítványának erre vonatkozó része sem foghatott helyt.

Ezért a Kúria - a Be. 424. § (1) bekezdése szerint tanácsulésen eljárva - a Be. 426. §-a alapján a megtámadott határozatokat

hatályukban fenntartotta.

A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 3. § (4) bekezdése, felülvizsgálatot pedig a Be. 416. § (4) bekezdésének b) pontja kizárja. Az ismételt felülvizsgálati indítvány benyújtásával összefüggő tájékoztatás a Be. 418. § (3) bekezdésén alapul azzal, hogy ez esetben a Kúria a Be. 421. § (3) bekezdésére figyelemmel az elutasító határozat hozatalát is mellőzheti.

Budapest, 2015. január 7.

Dr. Csere Katalin s.k. a tanács elnöke, dr. Vaskuti András s.k. előadó bíró, dr. Soós László s.k. bíró

*A kiadmány hiteléül:
TóthLné
bíróági tisztviselő*